

Дослідження підтвердило, що **громадяни вкрай негативно оцінюють діяльність правоохоронної системи в Україні.**

Діяльність міліції

позитивно оцінюють 26% опитаних, негативно - 64;

прокуратури:

позитивно - 23, негативно - 63;

діяльність судів:

позитивно - 20, негативно - 69%.

Виявлене опитуванням переважно негативне ставлення суспільства до органів правоохоронної сфери (міліції, прокуратури, суду) свідчить про те, що люди вважають їх діяльність такою, що не відповідає суспільним призначенням правоохоронних органів. **Більш того, можна сказати, що при такій оцінці міліція і прокуратура не сприймаються громадянами як правоохоронні органи, а суд - як орган правосуддя.**

Негативні оцінки діяльності правоохоронних органів об'єднують всі регіони України.

Причому найгірше оцінюється діяльність судів: **у Західному регіоні негативно оцінюють діяльність судів 74%**

позитивно - 18%, у

Центральному регіоні

, відповідно, - 73% і 16%, у

Південному

- 82% і 14%, у

Східному

- 55% і 27%.

Діяльність міліції в Західному регіоні

негативно оцінюють 69%, позитивно - 25%, у

Центральному регіоні

, відповідно, - 69% і 22%, у

Південному

- 66% і 33%, у

Східному

- 55% і 28%.

Діяльність прокуратури в Західному регіоні

негативно оцінюють 68%, позитивно - 22%, у

Центральному регіоні

і, відповідно, - 66% і 17%, у

Південному

- 74% і 21%, у

Східному

- 52% і 28%.

На сьогоднішній день громадська думка щодо можливості застосування самосуду є такою: 38% громадян вважають самосуд неприпустимим у будь-якому випадку, 35% - упевнені, що самосуд взагалі неприпустимий, але в окремих випадках може бути виправданий. А майже кожен п'ятий (19%) - переконаний, що в наших умовах самосуд - це єдиний спосіб здійснити правосуддя.

Цікаво, що навіть серед тих, хто сподівається на справедливе розслідування і суд над гвалтівниками О.Макар, 14% вбачають у самосуді єдиний спосіб здійснення правосуддя.

Якщо вдуматися, цифри вражають. **У державі, в якій за Конституцією діє принцип ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА, в якій функціонує могутній правовий механізм, кожен п'ятий громадянин переконаний в тому, що самосуд є єдиним способом здійснити правосуддя. Кожен третій - допускає самосуд як форму правосуддя. Разом - це понад половини населення країни.**

Доречно нагадати, що самосуд, по суті, є заміною державного правосуддя. Самосудом вважається незаконна розправа зі злочинцем (справжнім або гіпотетичним) без звернення до відповідних державних органів. Самосуд, як правило, здійснюється з метою забезпечення справедливості. Він є крайнім засобом, до якого вдаються тоді, коли на державу не можна сподіватися. Той, хто робить самосуд, розуміє, що він діє незаконно і понесе за це відповідальність. Не виключено - дуже сувору. Але це його не стримує, він свідомо йде на вчинення очевидно незаконного дії. Оскільки іншого виходу в державі, де він живе, - не бачить. **У більш широкому суспільному розумінні, самосуд - це опір державі, що містить елемент бунтарства. Події, пов'язані з самосудом, можуть послужити детонатором до більш глобальним суспільним збурень. У всякому разі, самосуд свідчить про наявність великої системної суспільної проблеми. Завдання держави - не допускати появи такої проблеми, а в разі її виникнення - невідкладно вжити заходів до її вирішення.**

Ставлення до самосуду, як виявилось, не залежить від віку і статі та прямо залежить від рівня освіти і матеріального статусу. Серед тих, хто має неповну середню освіту, підтримують самосуд як метод реалізації правосуддя 25%, серед тих, хто має загальну середню або середню спеціальну освіту, - 20%, а серед тих, хто має вищу освіту, - 15%. Серед респондентів, дохід сім'ї яких не перевищує 1000 гривень на місяць, самосуд підтримують 27%, там, де місячний дохід сім'ї коливається в межах 1001-2000 гривень, - 20%, там, де сімейні доходи становлять від 2001 до 5000 гривень, прихильників самосудів 16%, а там, де дохід перевищує 5000 гривень, - 10%.

Інформацію взято з <http://umdp1.info/index.php?id=1339655757>